

стія-та на по-главни-тъ чловѣцы въ всички-тъ мѣста, подвигъ-тъ вече плавнѣ: видѣли ся негдѣ зелено парченце, кое-то Турцы-тъ обично носѣтъ, тоя часъ ставаше тамъ бой и кръвопролитие, и рѣши ся сега отъ часъ-тъ незабавно да ся започне бой-тъ. Сега тичаше всѣкій и търсяше оружие-то си въ кухы-тъ дърва-та и скриты-тъ ямы, гдѣ-то кой е свое-то скриль; на кого-то е случайно намѣрено и взѣто, нему даваи другарь-тъ му и съсѣдъ-тъ му друго. На пограничны-тъ мѣста на Милошево-то окружие, гдѣ-то наймного бѣхъ въ опасностъ отъ Турцы-тъ, направихъ обкопы за защищение.

Извѣстно е пакъ че това предузятіе пострашно бѣше, нежели тогава, когато бѣхъ станали връхъ даи-тъ. Народъ-тъ, освенъ дето че ся вѣнкашно показваше за тоя часъ съ дързновенъ духъ, и пакъ бѣше ся доволно уплашилъ, и отъ въспоминание-то на последны-тъ злощастны случки твърдѣ много въ боязливостъ притиснатъ. Наоружена-та сила турска въ земѣ-тъ была е яка и многобройна. Кихая-паша отъ Сулимана нареденъ бѣше за малко дны дору 12,000 души събралъ, на кои-то на странѣ-тъ бѣхъ приминали и нѣколко стотенъ Сърбы подъ предводителство-то на кнезь Аксентія. Еднѣ такавѣ силѣ да ся отбие отъ обкопы-тъ, кои-то кое-какъ на бързѣ рѣкѣ направени, ние никакси възможно было, и затова ги остави и отиде презъ Майданъ градъ къдѣ Рудникъ, и сега ся струваше като че неще бѣде конецъ-тъ на тоя подвигъ по-добъръ отъ она на Хаджи